

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **obec Rantířov**
sídlem Rantířov 78, Vyskytná nad Jihlavou
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Šmídem
sídlem Dvořákova 1927/5, Jihlava

proti
žalovanému: **Magistrát města Jihlavy**
sídlem Masarykovo náměstí 1, Jihlava

za účasti: **M – KOVO s. r. o.**
sídlem Rantířov 143, Rantířov
zastoupená advokátem JUDr. Radkem Ondrušem
sídlem Bubeníčkova 502/42, Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v deklaraci, zda nezahájení řízení o odstranění stavby v době podání žaloby bylo nezákonným zásahem

takto:

- I. Nezahájení řízení z moci úřední o odstranění nepovolené stavby automatické linky alkalického zinkování a černění umístěné na pozemku parc. č. 117 v k. ú. Rantířov, v areálu Rantířov č. p. 143, v době podání žaloby bylo nezákonným zásahem.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 50 209 Kč k rukám jejího advokáta Mgr. Petra Šmída, sídlem Dvořákova 1927/5, Jihlava, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci jde o posouzení zákonnosti postupu stavebního úřadu, který ani na základě opakovaných žádostí obce Rantířov nezhájil řízení o odstranění automatické linky alkalického zinkování a černění umístěné na pozemku p. č. 117 v k. ú. Rantířov.
2. Magistrát města Jihlavy, stavební úřad, rozhodnutím ze dne 21. 12. 2016, č. j. MMJ/SÚ/4719/2015-71, podle § 129 odst. 2 a 3 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), na žádost osoby zúčastněné na řízení („stavebník“) dodatečně povolil stavbu nazvanou „Automatická linka alkalického zinkování a černění a zneškodňovací stanice odpadních vod“ na pozemcích parc. č. 53/47 a parc. č. st. 117, v katastrálním území Rantířov zahrnující následující objekty:
 - SO.01 Úpravy stávající budovy pro umístění zinkovací linky
 - SO.02 Neutralizační stanice (zneškodňovací stanice ZS)
 - SO.03 Opěrná stěna
 - IO.04 Úprava stávajících komunikací
 - IO.05 Nádrž na odpadní vody a sorbční rošty
3. Odvolání žalobkyně proti dodatečnému povolení zamítl Krajský úřad Kraje Vysočina rozhodnutím ze dne 28. 3. 2017, č. j. KUJI 23412/2017, sp. zn. OUP 74/2017 Cí-2.
4. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 12. 11. 2017, č. j. 30 A 116/2017-346, obě výše uvedená rozhodnutí zrušil a věc vrátil Krajskému úřadu Kraje Vysočina k dalšímu řízení. Konstatoval, že umístění stavby automatické linky je v rozporu s územním plánem obce. Kasační stížnost krajského úřadu zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 25. 7. 2018, č. j. 8 As 264/2017-174.
5. Stavební úřad následně vydal podle § 129 odst. 2 a 3 a § 115 stavebního zákona rozhodnutí ze dne 1. 3. 2019, č. j. MMJ/SÚ/4719/2015-116, jímž dodatečně povolil stavbu „Přístavba haly v areálu společnosti M-KOVO“ na pozemku parc. č. 53/47, k. ú. Rantířov, obsahující následující objekty:
 - SO.01: přístavba zděného objektu na pozemku parc. č. 53/47 v k. ú. Rantířov, jednopodlažní objekt půdorysné velikosti 15,7 m x 9,25 m, výšky 6,8 m, provozně spojený s objektem na pozemku parc. č. st. 117 k. ú. Rantířov;
 - SO.02: opěrná stěna výšky 4,2 m z betonových tvárnic tl. 400 mm v délce 17 m na pozemku parc. č. 53/47 v k. ú. Rantířov;
 - IO.01: úpravy stávajících zpevněných ploch a komunikací na pozemku parc. č. 53/47 v k. ú. Rantířov.

6. Odvolání žalobkyně proti tomuto dodatečnému povolení Krajský úřad Kraje Vysočina rozhodnutím ze dne 2. 7. 2019, č. j. KUJI 51049/2019, sp. zn. OUP 160/2019 Cí-2, zamítl. Krajský soud v Brně následně rozsudkem ze dne 27. 2. 2020, č. j. 30 A 112/2019-52, zrušil pro procesní pochybení i toto rozhodnutí krajského úřadu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vytkl správním orgánům, že stavební úřad projednal žádost stavebníka o dodatečné povolení stavby výše zmíněných stavebních objektů mimo běžící řízení o odstranění stavby, což odporovalo § 129 odst. 2 a 3 stavebního zákona. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 5. 2022, č. j. 2 As 97/2020-96.
7. Dne 16. 4. 2021 zahájil stavební úřad řízení o odstranění stavby odstranění stavby „*Stavební úpravy v části objektu stávající haly na poz. st. č. 117 k.ú. Rantířov, za účelem instalace technologie automatické linky alkalického zinkování a černění*“.

II. Obsah žaloby

8. Žalobkyně dne 20. 4. 2021 podala k soudu zásahovou žalobu, již se domáhala zahájení řízení o odstranění stavby automatické linky alkalického zinkování a černění, tj. nikoliv pouze odstranění stavebních úprav, ale i samotné linky. Tvrdila, že stavební úřad disponuje důkazy (např. z kontrolní prohlídky stavby), že v areálu je umístěna a provozována automatická linka bez řádného stavebního povolení. Přesto stavební úřad odmítá zahájit řízení o odstranění stavby této linky. Jeho postup je v rozporu s rozhodnutími správních soudů a závěry veřejného ochránce práv.
9. Postup stavebního úřadu je svévolný a zjevně svědčí prospěchu stavebníka. Žalobkyně opakovaně upozorňovala stavební úřad na jeho nezákonný postup, požadovala zahájení nového řízení o odstranění stavby, obrátila se na veřejného ochránce práv i správní soudy. Opakovaně rovněž stavebnímu úřadu sdělovala, že postupem stavebníka i stavebního úřadu je dotčena na svých právech. Zákon nepřipouští správní uvážení, zda řízení o odstranění stavby bude zahájeno či nikoliv. Pokud v rozsudku č. j. 30 A 116/2017-346 bylo výslovně konstatováno, že stavba automatické linky stavební povolení vyžaduje, má stavební úřad povinnost řízení o odstranění nepovolené stavby zahájit.
10. Navrhla proto, aby soud určil, že nezahájení řízení z moci úřední o odstranění nepovolené stavby automatické linky alkalického zinkování a černění a zneškodňovací stanice odpadních vod je nezákonným zásahem. Současně by měl soud přikázat žalovanému, aby takové řízení o odstranění této nepovolené stavby zahájil podle § 129 odst. 2 stavebního zákona.

III. Vyjádření žalovaného

11. Stavební úřad ve vyjádření k žalobě uvedl, že podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona zahájil řízení o odstranění stavby „*Stavební úpravy v části objektu stávající haly na poz. st. č. 117 k. ú. Rantířov, za účelem instalace technologie automatické linky alkalického zinkování a černění*“, provedené v rozporu s § 126 odst. 4 stavebního zákona. Toto správní řízení vedené pod sp. zn. MMJ/SÚ/13185/2021 bylo zahájeno z moci úřední oznámením o zahájení řízení a pozváním k ústnímu jednání č. j. MMJ/SÚ/65121/2021-KuM dne 16. 4. 2021. Žalobkyně a stavebník jsou účastníky tohoto řízení. Dle dodejek ze spisové služby je prokazatelné, že oba účastníci řízení toto oznámení obdrželi dne 19. 4. 2021. Z tohoto důvodu se stavební úřad domnívá, že žaloba ze dne 20. 4. 2021 je nedůvodná, neboť v době jejího podání již žalobkyně měla povědomost o zahájení řízení.

12. Ke specifikaci stavby uvedené v žalobě nazvané „automatická linka alkalického zinkování a černění a zneškodňovací stanice odpadních vod“ stavební úřad uvedl, že obecný stavební úřad řeší pouze stavební úpravy, za účelem umístění této technologie. Zneškodňovací stanice odpadních vod je vodním dílem, které povolil a zkolaudoval speciální stavební úřad, kterým je odbor životního prostředí Magistrátu města Jihlavy. V povolovacím procesu tohoto vodního díla žalobkyně byla účastníkem řízení a nevznesla žádné námitky ani připomínky.

IV. Replika žalobkyně

13. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného uvedla, že v řízení o odstranění stavby zahájeném dne 16. 4. 2021 stavební úřad řeší pouze část nepovolené stavby, tj. pouze stavební úpravy za účelem umístění automatické linky, nikoliv však automatickou linku jako takovou. Předmět zahájeného řízení o odstranění stavby je neurčitý a nedostatečný, neboť v něm není zahrnuta právě automatická linka, o které správní soudy rozhodly jako o stavbě nepovolené. Nejedná se o pouhou technologii, která nevyžaduje povolení stavebního úřadu, jak se nesprávně žalovaný domnívá.
14. Žalobkyně proto setrvala na svém původním žalobním návrhu. Požaduje, aby soud uložil žalovanému povinnost zahájit řízení nejen o odstranění stavebních úprav v části objektu stávající haly na poz. st. č. 117 k. ú. Rantířov, ale především o odstranění samotné automatické linky alkalického zinkování a černění.
15. V přípisě ze dne 17. 12. 2021, který byl soudu doručen až po datu vyhlášení prvního rozsudku ve věci, žalobkyně poukázala na skutečnost, že řízení o odstranění stavebních úprav bylo žalovaným přerušeno v rozporu se zákonem. Upozornila rovněž, že dodatečné povolení na přístavbu haly, v níž je umístěna neutralizační stanice, bylo soudem zrušeno. Dále citovala pasáže z technické zprávy předložené stavebníkem k řízení o žádosti o dodatečné povolení z roku 2015, z nichž plyne, že umístění linky si vyžádalo zásahy do nosných konstrukcí objektu.

V. Rozhodnutí soudu a další procesní vývoj

16. Rozsudkem ze dne 15. 12. 2021, č. j. 30 A 49/2021-140, soud vyhověl podané žalobě a konstatoval, že nezahájení řízení o odstranění nepovolené stavby automatické linky bylo nezákonným zásahem. Současně uložil žalovanému, aby nejpozději ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku takové správní řízení zahájil.
17. Proti rozsudku krajského soudu podali kasační stížnost žalovaný i osoba zúčastněná na řízení. Následně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 16. 8. 2022, č. j. 10 As 34/2022-110, zrušil rozsudek krajského soudu č. j. 30 A 49/2021-140 s tím, že dosud v řízení nebylo prokázáno, že automatická linka je stavbou, která by mohla být odstraňována v řízení podle § 129 stavebního zákona.
18. Po vrácení věci krajskému soudu bylo účastníkům umožněno reagovat na závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu. Žalobkyně ve vyjádření z 12. 9. 2022 uvedla, že linka o rozměrech nejméně 20 x 5 m nemůže být vnímána jako pouhá technologie nevyžadující stavební povolení. Stavba je výsledkem montážní technologie, jejíž jednotlivé prvky jsou spojeny. Linka je pevně spojena s halou a je užívána k zamýšlenému účelu. Naplňuje tak znaky stavby dle § 2 odst. 3 stavebního zákona. Navrhl proto, aby si soud od žalovaného vyžádal projektovou dokumentaci, z níž by

vyplývalo, že i linka je stavbou a byla nedílnou součástí stavebníkovy záměru. V reakci na závěry Nejvyššího správního soudu žalobkyně doplnila svoji žalobu o eventuální žalobní návrh, aby soud, pokud by dospěl k závěru o nedůvodnosti žaloby, uložil žalovanému zahájit řízení o zákazu užívání stavby podle § 134 odst. 5 stavebního zákona. K tomuto podání přiložila podanou ústavní stížnost proti rozsudku č. j. 10 As 34/2022-110 a kopie listin z projektové dokumentace.

19. Žalovaný ve vyjádření ze 14. 9. 2022 soud informoval, že dne 29. 8. 2022 došlo k dodatečnému povolení tří objektů vymezených v bodě 5 rozsudku. Dne 18. 10. 2022 zaslal soudu vyžádaný spisový materiál. Sdělil soudu, že v návaznosti na rozsudek č. j. 30 A 49/2021-140 bylo zahájeno řízení o odstranění stavby automatické linky, které je vedeno pod sp. zn. MMJ/SÚ/3441/2022. Na něj navazuje řízení o dodatečném povolení stavby linky vedené pod sp. zn. MMJ/SÚ/12263/2022, v němž byla zamítnuta žádost stavebníka o dodatečné povolení. I podle stavebního úřadu je linka stavebním dílem vyžadujícím povolení. Byla provedena stavební a montážní technologií takovým způsobem, že změnila stávající stavbu a je s ní stavebně technicky propojena. Z pohledu stavebního zákona se jedná o změnu stávající stavby, tj. stavební úpravu části objektu stávající haly. V tomto rozsahu bylo ostatně zahájeno řízení o odstranění stavby dne 16. 4. 2021. Podaná žaloba tak je nedůvodná. K rozšíření žalobního návrhu dodal, že rozhodnutí podle § 134 odst. 5 stavebního zákona je prvním úkonem v řízení, pokud vlastník nerespektuje výzvu, aby nepovolené užívání ukončil. Stavební úřad již dříve vydal výzvu k ukončení nepovoleného užívání a při následných kontrolách bylo zjištěno, že stavba nepovoleně užívána nebyla.
20. Žalobkyně následně ve vyjádření ze dne 31. 10. 2022 zopakovala, že žaloba je podána důvodně, neboť předmět řízení o odstranění stavebních úprav vedené pod sp. zn. MMJ/SÚ/13185/2021 není vymezen dostatečně určitě, aby z něj vyplývalo, že jeho předmětem je i odstranění samotné automatické linky. Skutečnost, že po vydání výzvy stavebního úřadu již linka není užívána, je dána tím, že následné kontrolní prohlídky byly stavebníkovi předem oznámeny. K podání přiložila záznam do spisu ze 31. 10. 2022 a rozhodnutí o nařízení odstranění stavby z 24. 10. 2022.
21. Ve vyjádření ze dne 23. 11. 2022 žalovaný setrval na své dosavadní argumentaci a odmítl, že by veškeré kontrolní prohlídky byly předem ohlášeny. Doplnil spisový materiál o dokumenty, k nimž došlo po předložení správního spisu, tj. zejména o rozhodnutí o odstranění stavby ze dne 24. 10. 2022.
22. Osoba zúčastněná na řízení (stavebník) ve vyjádření ze dne 24. 11. 2022 uvedla, že Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 10 As 34/2022-110 jednoznačně potvrdil, že linka je mobilním zařízením, nikoliv stavbou. Vyhovění podané žalobě by představovalo porušení závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu. Rovněž z § 126 odst. 2 stavebního zákona plyne, že nejprve musí existovat stavba a teprve v ní se může nacházet provozní zařízení (alkalická linka). O odstranění provozního zařízení však nelze vést řízení podle § 129 stavebního zákona. Galvanovna se v areálu nacházela již v 60. letech minulého století. Nejedná se tedy ani o změnu užívání. Umístění výrobního zařízení nemá žádné dopady na okolí, nevydává hluk ani neprodukuje zplodiny. K definici stavby poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 78/2016-26. Linka není stavební dílo, tudíž její umístění do budovy nevyžaduje stavební povolení.

23. Dne 28. 11. 2022 proběhlo ve věci ústní jednání, při němž zástupce žalobkyně vzal zpět eventuální petit navrhovaný v podání ze 14. 9. 2022. Po upozornění soudu, že v důsledku zahájení řízení o odstranění stavby vedeném pod sp. zn. MMJ/SÚ/3441/2022, již tvrzený zásah netrvá, žalobkyně změnila svoji zásahovou žalobu na žalobu deklaratorní. Soud tuto změnu žaloby při jednání připustil (§ 64 s. ř. s. ve spojení s § 95 odst. 1 o. s. ř.). Zástupce žalobkyně dále setrval na argumentaci obsažené ve svých předchozích procesních podáních. Z projektové dokumentace podle něj vyplývá, že linka je integrální součástí stavebních úprav. Splňuje pojmové znaky stavby. Nesouhlasí s argumentací stavebníka, že projekt galvanovny byl součástí výroby již v 60. letech minulého století. Otázka, zda je linka stavbou, je otázkou právní, proto musí být posouzena soudem. Zadání znaleckého posudku, který požaduje stavebník, je irelevantní. Starosta obce k věci dodal, že v souvislosti s instalací linky byl na budovu umístěn komín. Z linky je i v současné době slyšet zvuk (odsávání). Lze tak předpokládat, že linka je v provozu.
24. Žalovaný se z jednání omluvil, proto bylo jednáno v jeho nepřítomnosti.
25. Zástupce osoby zúčastněné na řízení odkázal na vyjádření z 24. 11. 2022. Byl přesvědčen, že posouzení, zda je linka stavbou, nelze učinit bez znaleckého posudku. Navrhl, aby soud zadal zadání znaleckého posudku z oboru stavebnictví (zda je linka stavbou) a z oboru strojírenství (zda je zařízení z hlediska svého provozu závislé na provedených stavebních úpravách). Pokud by soud vyhověl zásahové žalobě, všechny zvedáky by při změně technologie potřebovaly stavební povolení. Popřel, že by linka byla v současnosti v provozu. Vše je připraveno, nicméně čeká se na povolení užívání.
26. Soud konstatoval obsah soudního a správního spisu a provedl dokazování geometrickým plánem z 21. 6. 1991 tvořícím přílohu kupní smlouvy mezi Okresním průmyslovým podnikem Jihlava s. p. a J. M. ze 17. 12. 1991, podle něhož pozemek p. č. st. 117 byl evidován jako občanská vybavenost (č. l. 256c soudního spisu). Byl vyslechnut svědek V. Š. (nar. X), místostarosta obce, který uvedl, že změny stavby související s umístěním linky kvůli oplocení areálu nejsou pozorovatelné zvenku. Do areálu se dostal v době, kdy prováděl zimní údržbu. Pozoroval úpravy ze strany od železnice, vykonávaly se bourací a stavební práce. Potvrdil, že na pláši budovy přibýly otvory (průduchy). Dále soud vyslechl svědka R. P. (nar. X), který tvrdil, že se o bourání podlah hovořilo v obci. Sám však pouze viděl zdálky, že přibyl komín, dělala se nová okna. Je správcem obce, seče hřiště, které se nachází cca 50 m od stavby. Hluk z komína nelze přeslechnout.
27. Jednání byl odročeno na neurčito na žádost zástupce osoby zúčastněné na řízení, který požádal o přiměřenou dobu k předložení dalších důkazů směřujících k prokázání, že linka není stavbou ve smyslu stavebního zákona.
28. Žalobkyně v podání z 6. 12. 2022 rovněž doplnila důkazní návrhy. Nesouhlasí s tvrzením osoby zúčastněné, že stavba galvanovny byla v areálu povolena již v 60. letech minulého století. Odkázala na kupní smlouvu ze 17. 12. 1991, resp. její přílohu – geometrický plán, z něhož je zřejmé, že pozemek st. 117 je označen jako objekt občanské vybavenosti. Zaslala soudu ověřenou kopii z katastru nemovitostí, neboť pravost prosté kopie tohoto výpisu, již byl proveden důkaz při jednání, zástupce osoby zúčastněné zpochybňoval. Skutečnost, že hala byla označena jako objekt občanské vybavenosti, potvrzuje rovněž prohlášení vkladatele pana M. o vložení nemovitostí do základního kapitálu společnosti M-KOVO. Ani ze společenské smlouvy o založení M-KOVO z 20. 11. 1997 nevyplývá, že by mezi předmětem podnikání osoby zúčastněné byla od počátku povrchová úprava kovů

(to neplyne ani z movitých věcí vložených do podnikání; zde jsou uvedeny toliko nástroje související se zámečnictvím a kovoobráběním). Dále předložila dvě fotografie pořízené dne 2. 12. 2015 dokládající umístění komínu vzduchotechniky před halou před jeho usazením a fotografii z 15. 1. 2016 dokládající umístění komínu po jeho instalaci; fotografie byly pořízeny z fotbalového hřiště. Doložila rovněž emaily z 29. 11. 2022 od výrobců linek pro alkalické zinkování a černění, v nichž společnosti KOVOFINIŠ a. s. a KF-NOVODUR s. r. o. odpovídaly na dotaz obce, zda se setkaly s tím, že by nově umísťovaná linka nevyžadovala stavební povolení.

29. Osoba zúčastněná na řízení v přípisu ze dne 2. 12. 2022 zdůraznila, že umístění strojního zařízení v hale si vyžádalo jen minimální stavební úpravy, jejichž rozsah je zřejmý ze správního spisu. Vybourány byly části nenosných vnitřních příček, rýhy v podlaze jsou minimální a byly provedeny jen s ohledem na výšku stropu. Pokud by zařízení bylo umístěno do jiné haly, nebyly by žádné stavební úpravy nutné. K umístění vyústění vzduchotechniky dodal, že se jedná o technologii spojenou s odvětráváním, chlazením a vytápěním haly, nikoli předmětné linky. Plechový komín s chladičem by byl na daném místě umístěn nezávisle na instalaci linky. Totéž platí i pro umístění chladičového zařízení mimo stavbu galvanovny. Při umísťování linky nedošlo ke změně postavení oken či celých obvodových zdí či k jiným pracím vyžadujícím povolení ze strany stavebního úřadu. Linka pro alkalické zinkování je tak mobilním zařízením, nikoliv stavbou. K technické zprávě projektové dokumentace shrnul, že ta byla zpracována na základě nesprávného právního názoru projektanta, že umístění linky do budovy vyžaduje stavební povolení. Podle aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu by v současnosti taková projektová dokumentace zpracovávána nebyla a linka by mohla být instalována po provedení stavebních úprav budovy, které nevyžadují stavební povolení ani ohlášení. Nebylo by nutné žádat ani o změnu užívání, neboť budova byla v 60. letech minulého století odevzdána do užívání jako galvanovna a sloužila k opracování kovů. Zopakoval, že umístění výrobního zařízení nemá žádné dopady na okolí. Odebírá vodu z vlastní studny a odpadní vody jsou shromažďovány v rámci uzavřeného cyklu v odpadním kontejneru, který se pravidelně vyváží k likvidaci. Poznámky v geometrickém plánu o občanské vybavenosti směřují patrně k ubytovně pro zaměstnance, která se v areálu nachází. K tomu navrhl, aby soud při dalším jednání provedl dokazování odborným posouzením vlivu linky na statiku objektu z 3. 5. 2021, technickým nákresem linky z 20. 3. 2015 a znaleckým posudkem z oboru stavebnictví. Požadovala rovněž vyslechnout svědky, kteří by osvědčili, jaké úkony byly provedeny v souvislosti s instalací linky. K prokázání, že v areálu byla umístěna galvanovna již v 60. letech minulého století, navrhl čestné prohlášení J. J. (případně jeho svědeckou výpověď) a dodatek k investičnímu úkolu na dostavbu objektů Okresního průmyslového podniku v Jihlavě z 6. 12. 1963. Dále upozornila na skutečnost, že řízení, jehož zahájení se žalobkyně domáhá, bylo žalovaným již zahájeno a dne 24. 10. 2022 ukončeno. Nynější soudní řízení tak je zcela bezpředmětné. Negativní postoj obce ke stavbě linky je datován až s novým vedením obce; v minulosti nebyly k instalaci linky žádné výhrady. K tomu by měl být proveden výslech předchozí starostky obce. Závěrem zmínila, že změnu žalobního petitu z konstitutivního na deklaratorní považuje za obcházení zákona.
30. Přípisem ze dne 12. 12. 2022 žalobkyně reagovala na podání osoby zúčastněné na řízení. Odmítla její tvrzení, že se umístění automatické linky obešlo bez zásadních zásahů do statiky objektu. K tomu odkázala na původní projektovou dokumentaci zpracovanou Ing. M. v dubnu 2015, zejm. na část d) technické a konstrukční řešení objektu. O tom, že došlo

k zásadním statickým zásahům, svědčí rovněž str. 5 a 7 odborného posouzení předloženého osobou zúčastněnou. Je irelevantní, zda by totožná linka mohla být umístěna do vedlejší haly bez významných stavebních zásahů. Nepravdivá jsou tvrzení, že vyústění vzduchotechniky a chladicího zařízení nemá vazbu na umístění linky. Souvislost těchto prvků se stavbou linky vyplývá kromě projektové dokumentace též z oznámení záměru podle § 6 zákona č. 100/2001 Sb. z listopadu 2014 zpracovaného Ing. M. V. (viz str. 15 tohoto dokumentu, část Odtahová vzduchotechnika, nebo str. 19 – opatření při havárii vzduchotechniky). Integrovaná součástí záměru linky tak bylo řešení vzduchotechniky a chlazení (viz rovněž str. 3 odborného posouzení z 3. 5. 2021). Bez vyřešení odsávání emisí a zajištění přívodu vzduchu by linka nebyla schopná bezpečného provozu. Souvislost komínu s linkou dokládá rovněž závazné stanovisko Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, z 3. 6. 2015, č. j. KUJI 388871/2015, kterým orgán ochrany ovzduší souhlasil s umístěním linky jako zdroje znečišťování ovzduší, nebo rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina z 4. 7. 2016, č. j. KUJI 54034/2016 OŽPZ, kterým byl povolen provoz. Nezbytnou součástí linky je rovněž stanice pro zneškodňování (čištění) odpadních vod – neutralizační stanice. Vedle zásahů do statiky haly, nutnosti instalace vzduchotechniky a chlazení se umístění linky neobešlo ani bez stanice k čištění odpadních vod, která vyžadovala vybudování přístavby haly. Velikost zásahů se navrhuje ověřit při místním šetření. Navrhla rovněž, aby soud připojil spis vedený k věci 30 A 112/2019. Jako nepřipadné označila tvrzení osoby zúčastněné, že projekt a technická zpráva k dodatečnému povolení byly zpracovány na základě nesprávného právního názoru projektanta. Závěry odborného posouzení vlivu linky na statiku budovy jsou irelevantní pro závěr, zda stavební úpravy zasahovaly do nosných konstrukcí stavby. Nesouhlasí rovněž se zadáním znaleckého posudku navrhovaného osobou zúčastněnou. Předmětný posudek by nepřispěl k celkovému objasnění věci a jeho vyžádání by bylo v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení. Tvrzení o odebírání vody pro linku z vlastní studny je v rozporu s projektovou dokumentací a dokumentací pro řízení EIA. Závěr o tom, že výroba spočívající v povrchové úpravě kovů je novým výrobním procesem rozporným s regulativy územního plánu obce, učinil soud již v rozsudku č. j. 30 A 116/2017-346. Jedná se tak již o otázku rozhodnutou, proto by měly být odmítnuty důkazy směřující k prokázání existence galvanovny v 60. letech minulého století. Vyjádřila se rovněž k osobě J. J., jehož čestné prohlášení dokládá osoba zúčastněná. Kromě jeho vysokého věku, lze mít pochybnosti rovněž o jeho věrohodnosti. Nejde totiž o zaměstnance pracujícího v předmětném areálu, ale o jednatele společnosti TREZORSERVIS s. r. o., která má v areálu osoby zúčastněné na řízení skladovací prostory. Jedná se tedy o osobu spolupracující s osobou zúčastněnou na řízení. Pokud by soud provedl čestné prohlášení či výsledky pana J., navrhla provést výslechu paní J. S. a M. K., kteří v minulosti pracovali v předmětném areálu a mohou potvrdit, že prostor haly v minulosti nikdy nesloužil ke galvanování či povrchové úpravě kovů. Odmítla rovněž tvrzení, že by trváním na podané žalobě obcházel zákon. Ke změně petitu došlo v reakci na postup žalovaného.

31. Osoba zúčastněná na řízení se k věci vyjádřila dne 23. 1. 2023; toto vyjádření bylo zástupci žalobkyně předáno krátkou cestou před jednáním dne 25. 1. 2023. Má za to, že z důkazů předložených žalobkyní nevyplývá, že by v minulosti v objektu neprobíhalo galvanování kovů. Skutečnost, že žádná linka pro galvanování kovů netvořila předmět vkladu pana M. do společnosti, byl způsoben faktem, že v té době byla její účetní hodnota zanedbatelná.

Zopakovala rovněž svoji argumentaci o nutnosti zadání znaleckého posudku a o tom, že linka je mobilním zařízením.

32. Při ústním jednání dne 25.1.2023 soud účastníky řízení informoval, že spisový materiál byl na výzvu soudu doplněn o správní spis týkající se žádosti o dodatečné povolení sp. zn. MMJ/SÚ/27350/2021 (č. l. 474-467 spisu) a o spisový materiál týkající se žádosti o dodatečné povolení sp. zn. MMJ/SÚ/12263/2022 předložený k věci vedené u soudu pod sp. zn. 30 A 86/2022. Dále soud shrnul obsah soudního spisu a zrekapituloval důkazní návrhy vznesené účastníky řízení po jednání dne 28. 11. 2022. Zástupce žalobkyně odkázal na své předchozí vyjádření k věci a zdůraznil, že soud již v roce 2017 pravomocně uzavřel, že linka je novým výrobním procesem. Důkazy provedené v řízení jednoznačně prokazují, že linka je stavbou, nikoliv mobilním zařízením. Zástupce osoby zúčastněné akcentoval zrušující rozsudek Nejvyššího správního soudu. V něm bylo jasné vyloženo, že se o stavbu nejedná. Vzhledem k tomu, že nečinnost žalovaného již byla odstraněna, měla by být žaloba zamítnuta. Je přesvědčen, že ani vzduchotechnika nesvědčí o nutnosti žádat o stavební povolení. Ve věci se jedná o změnu ve způsobu užívání, nikoliv o stavbu. Za nestandardní označil absenci žalovaného při jednáních. Polemizoval o motivaci obce k trvání na podané žalobě v době, kdy je činnost linky zastavena. Soud by měl provést test proporcionality a poté žalobu zamítnout. Jedná se o žalobu šikanózní, v důsledku čehož požádal o přiznání náhrady nákladů řízení, neboť stavebník v řízení fakticky supluje pozici žalovaného.
33. Soud dále zmínil, že Krajský úřad Kraje Vysočina k dotazu soudu na stav řízení o odstranění stavby sdělil, že mu dosud nebylo předloženo k rozhodnutí odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze 24. 10. 2022, jímž bylo nařízeno odstranění stavby (č. l. 285 spisu). Soud při jednání provedl dokazování ověřenými kopiemi kupní smlouvy z 17. 12. 1991 z katastru nemovitostí (vč. její přílohy), prohlášením vkladatele pana M. o vložení nemovitostí do základního kapitálu společnosti M-KOVO a společenskou smlouvou o založení M-KOVO z 20. 11. 1997 (viz přílohová obálka č. l. 477 fotografiemi pořízenými z fotbalového hřiště ze dne 2. 12. 2015 dokládajícími umístění komínu vzduchotechniky před halou (č. l. 279-280) a následně fotografií z 15. 1. 2016 dokládající umístění komínu po jeho instalaci (č. l. 281), oznámením záměru podle § 6 zákona č. 100/2001 Sb. z listopadu 2014 zpracovaného Ing. M. V., včetně příloh (č. l. 342-418). Dále soud na návrh osoby zúčastněné na řízení provedl důkaz odborným posouzením vlivu linky na statiku objektu z 3. 5. 2021 zpracovaným Ing. F. D. a Ing. O. M. (č. l. 303-310), dokumentací k projektu zateplení z května 2013 (č. l. 299-301) a projektem ocelové konstrukce linky z března 2015 (č. l. 302). Ostatní důkazní návrhy vznesené žalobkyní a osobou zúčastněnou na řízení soud v průběhu soudního řízení soud pro nadbytečnost zamítl. Konkrétně lze zmínit, že soud neshledal potřebu provádět dokazování e-mailovou komunikací žalobkyně s výrobcí linek pro alkalické zinkování a černění, v nichž společnosti KOVOFINIŠ a. s. a KF-NOVODUR s. r. o. odpovídaly na dotaz obce, zda se setkaly s tím, že by nově umísťovaná linka nevyžadovala stavební povolení (č. l. 277-278, 282-283), neboť pro posouzení nynějšího případu jsou relevantní pouze skutkové okolnosti nyní posuzované věci. Nebyl proveden ani důkaz závazným stanoviskem Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, z 3. 6. 2015, č. j. KUJI 388871/2015, kterým orgán ochrany ovzduší souhlasil s umístěním linky jako zdroje znečišťování ovzduší, ani rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina z 4. 7. 2016, č. j. KUJI 54034/2016 OŽPZ, kterým byl povolen provoz, neboť tyto listiny jsou součástí předloženého správního spisu. Za nadbytečné považoval soud rovněž provedení

místního šetření, neboť měl za to, že skutečnosti rozhodné pro posouzení věci byly dokazováním zjištěny dostatečně. Jako nadbytečný shledal soud rovněž návrh na připojení spisu vedeného k věci sp. zn. 30 A 112/2019. Správní spis předložený k této věci byl již vrácen žalovanému a rozsudky, které byly v dané věci krajským i Nejvyšším správním soudem vydány, jsou soudu známy z úřední činnosti (§ 121 o. s. ř.). K prokázání skutečnosti, že v areálu byla umístěna galvanovna již v 60. letech minulého století, bylo podle soudu nutné doložit úřední povolení potvrzující povolení daného výrobního procesu stavebním úřadem, resp. jeho rozsah. Jako irelevantní proto shledal soud čestné prohlášení J. J. (případně jeho svědeckou výpověď), jakož i dodatek k investičnímu úkolu na dostavbu objektů Okresního průmyslového podniku v Jihlavě z 6. 12. 1963, neboť obsah ani rozsah případného povolení galvanovny těmito důkazy nemohl být spolehlivě prokázán. Vzhledem k tomu, že nebylo provedeno k důkazu čestné prohlášení ani výsledky pana J., soud neprováděl ani výsledky paní J. S. a M. K. navrhované žalobkyní, neboť ani ty by nemohly objasnit, zda pro provoz galvanovny bylo v minulosti vydáno úřední povolení, resp. jakého obsahu. Soud pro nadbytečnost zamítl rovněž návrh na výsledky předchozí starostky obce a návrh na zadání znaleckého posudku. Zde soud souhlasí se žalobkyní, že posouzení, zda linka je stavbou, je posouzením právní, které si musí učinit sám soud. Ani další listinné důkazy předložené žalobkyní k jejím procesním podáním soud pro nadbytečnost neprováděl. Drtivá většina z dokládaných listin je součástí předloženého správního spisu, závěry z šetření veřejného ochránce práv se týkají právního posouzení, které si soud ve věci činí sám, a ani ústavní stížnost podaná proti rozsudku č. j. 10 As 34/2022-110 není pro posouzení věci podstatná.

VI. Posouzení věci soudem

VI. A. 1. Podmínky řízení

34. Nejprve soud zkoumal otázku včasnosti podané žaloby. V době podání žaloby se jednalo o trvající zásah ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, ve věci *EUROVIA*, proto soud již v rozsudku č. j. 30 A 49/2021-140 uzavřel, že žaloba byla podána včas. Na tomto závěru nic nemění ani následná změna typu zásahové žaloby ze zápůrcí na deklaratorní.
35. Co se týče přípustnosti podané žaloby, lze v souladu s rozsudkem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, ve věci *ŽAVES*, uvést, že nečinnost žalovaného spočívající v nezahájení řízení o odstranění stavby může představovat nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Žalobkyně se podnětem u žalovaného opakovaně domáhala zahájení řízení o odstranění stavby linky alkalického zinkování a černění a stavebních úprav s tím souvisejících (naposledy podnětem ze 4. 11. 2020). V odpovědi na daný podnět jí žalovaný dne 3. 12. 2020 sdělil, že stavební úřad vyčkává na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti rozsudku č. j. 30 A 112/2019-85. Dne 12. 3. 2021 pak žalobkyně podala ke krajskému úřadu žádost o přijetí opatření proti nečinnosti, nicméně krajský úřad do 30 dnů na tento podnět nijak nereagoval. Proto žalobkyně podala dne 20. 4. 2021 zásahovou žalobu (nutno zdůraznit, že opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu uplatnila již 17. 8. 2020, nicméně její žádost byla přípisem krajského úřadu ze dne 2. 11. 2020 odložena). Je tak zřejmé, že žalobkyně vyčerpala jiné prostředky obrany. Soud proto shledal žalobu přípustnou. Možnost žalobkyně domáhat se podanou žalobou zahájení řízení o odstranění stavby ostatně potvrdil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 10 As 34/2022-110, body 19-20).

36. Podmínky řízení o zásahové žalobě tak byly splněny.
37. Soud na jednání dne 28. 11. 2022 připustil změnu petitu zásahové žaloby ze zápuřčí na deklaratorní podle § 95 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. Přestože se daného jednání neúčastnil žalovaný, v důsledku odročení jednání a rozhodnutí věci až dne 25. 1. 2023 mu nebyla odňata možnost vyjádřit se ke změně žaloby. Soud jej o této skutečnosti vyrozuměl přípisem ze dne 28. 11. 2022 (č. l. 259 spisu).

VI. A. 2. Věcné posouzení žaloby

38. Skutkové okolnosti a souvislosti umístění linky alkalického zinkování a černění byly popsány v úvodu tohoto rozsudku (viz body 1-5), jakož i v mnoha předchozích rozsudcích Krajského soudu v Brně (např. č. j. 30 A 116/2017-346, 30 A 112/2019-85 nebo č. j. 30 A 49/2021-140) a Nejvyššího správního soudu (např. č. j. 8 As 264/2017-174, 2 As 97/2020-96 nebo 10 As 34/2022-110). Pro stručnost soud na rekapitulaci skutkového stavu v těchto rozsudcích odkazuje, neboť ani mezi účastníky není skutkový stav věci sporný.
39. Spornou je však otázka, zda automatická linka jako taková je stavbou ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona, u níž lze nařídit odstranění podle § 129 odst. 1 stavebního zákona, nebo zda se jedná toliko o novou technologii, u níž přichází v úvahu pouze nařídit zákaz nepovoleného užívání ve smyslu § 134 odst. 5 stavebního zákona.
40. Podle § 2 odst. 3, věta první, stavebního zákona se *stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Z § 2 odst. 5 stavebního zákona pak plyne, že změnou dokončené stavby je a) nástavba, kterou se stavba zvyšuje, b) přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou, c) stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby; za stavební úpravu se považuje též zateplení pláště stavby.*
41. Z § 129 odst. 1 písm. b) a d) stavebního zákona plyne, že *stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena [písm. b)], vlastníku stavby, která nevyžaduje územní rozhodnutí, stavební povolení ani ohlášení stavby, ale je prováděna nebo byla provedena v rozporu s právními předpisy, nebo stavebníkovi pozemku, na kterém byla provedena, není-li vlastník stavby znám [písm. d)].*
42. Podle § 134 odst. 5 stavebního zákona *pokud není stavba užívána k povolenému účelu nebo stanoveným způsobem anebo je užívána bez povolení, vyzve stavební úřad vlastníka stavby, aby nepovolený způsob užívání stavby bezodkladně ukončil. Současně jej poučí o postupu podle § 126 a 127. Není-li výzvě vyhověno, stavební úřad vydá rozhodnutí, kterým užívání stavby zakáže. Rozhodnutí je prvním úkonem v řízení, odvolání proti němu nemá odkladný účinek.*
43. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 10 As 34/2022-110 soudu uložil, aby s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti případu pečlivě hodnotil, zda pro účely nařízení odstranění stavby lze automatickou linku označit za zařízení, které je samo o sobě stavbou, nebo za zařízení, které je součástí stavebních úprav. Podle těchto závěrů se pak bude lišit náhled na to, v jakém z řízení se žalobkyně může bránit proti automatické lince, tj. zda v řízení o odstranění stavby nebo v řízení o zákazu užívání stavby ke galvanování kovů. Soud proto ve věci vyžádal od žalovaného kompletní správní spis vztahující se jak k původnímu řízení

o odstranění, resp. dodatečnému povolení stavby z roku 2015, tak na něj navazující spisový materiál a provedl ve věci rozsáhlé dokazování.

44. Z něj vyplynulo, že původní žádost M-KOVO o dodatečné povolení stavby z 26. 10. 2015 zahrnovala 5 stavebních objektů. Jedním z nich byl objekt SO.01 Úpravy stávající budovy pro umístění zinkovací linky. Společně s těmito stavebními úpravami byla předkládána rovněž technická dokumentace týkající se samotné automatické linky, neboť žádost o dodatečné povolení stavebních úprav sloužících k umístění linky v sobě fakticky zahrnovala i žádost o povolení provozu linky jako takové (viz § 4 odst. 1 stavebního zákona). V povolovacím řízení se totiž záměr posuzuje jako celek, tj. stavební úpravy související s umístěním technologie jsou posuzovány včetně technologie jako takové. Součástí projektové dokumentace k žádosti o dodatečné povolení stavby tak oprávněně tvořila jak dokumentace související se stavebními úpravami stávajícího objektu, tak dokumentace související s umístěním nové technologické linky, která měla znamenat změnu v užívání objektu (viz technická zpráva Automatická linka alkalického zinkování a černění M-KOVO Rantířov z 20. 7. 2015).
45. Otázkou nicméně je, zda daný záměr může být odstraněn jako celek pouze v jednom správním řízení, tj. v řízení o odstranění stavby podle § 129 stavebního zákona, nebo zda v tomto řízení mohou být odstraněny pouze stavební úpravy související s umístěním technologické linky a užívání linky ke galvanování kovů má být zakázáno podle § 134 odst. 5 stavebního zákona. Tato skutečnost bude vždy záviset na posouzení konkrétních okolností případu, na oddělitelnosti, resp. provázanosti technologie se stavbou, do níž je umístována, atd. Je však zřejmé, že tato rozdílnost v postupu při povolování a odstraňování stavby může odstranění nezákonně umístěného záměru komplikovat. Navíc se může stát, že se stavební úpravy bez zvažování celého kontextu záměru (resp. jeho účelu) budou stavebnímu úřadu jevit jako malicherné, nevyžadující samy o sobě zahájení řízení o odstranění těchto úprav (jako tomu bylo řadu let i v nyní projednávaném případě), v důsledku čehož se snahy dotčených osob o odstranění nepovolené stavby mohou stát obtížné a zdlouhavé.
46. Soud proto na případ nahlížel v kontextu všech zjištěných skutkových okolností a zohlednil rovněž dosavadní postup stavebního úřadu, který od roku 2017, kdy mu v rozsudku č. j. 30 A 116/2017-348 bylo jednoznačně vysvětleno, že záměr nelze dodatečně povolit pro rozpor s územním plánem, až do roku 2022 otálel s nařízením odstranění stavby s různou, postupně se vyvíjející argumentací (obdobně viz i bod 48 rozsudku č. j. 10 As 34/2022-110).
47. Z projektové dokumentace předložené stavebníkem k žádosti o dodatečné povolení v roce 2015 vyplývá, že „[z]áměr umístění zinkovací linky a výstavby stanice na zneškodňování odpadních vod byl situován do stávajícího areálu investora. (...) Pro instalaci zinkovací linky byly provedeny stavební úpravy uvnitř stávajícího objektu na parcele st. p. č. 117. K této stávající budově byl na její východní straně přistavěn nový objekt – neutralizační stanice (zneškodňovací stanice odpadních vod). Vnitřní technologie neutralizační stanice není předmětem této PD“ (viz A.3 Průvodní zpráva, Údaje o území). K účelu užívání stavby projektová dokumentace v části A.4 písm. b) uvádí, že jde o umístění nové automatické linky alkalického zinkování a černění do stávajícího objektu v areálu a o výstavbu nového objektu zneškodňovací stanice odpadních vod, povrchové úpravy budou aplikována na ocelové díly (drobné mechanické díly o velikosti cca 20 cm). Jedná se o záměr uvedený v příloze č. 1, kategorii II, bodu 4.2 zákona o EIA – povrchová úprava kovů a plastických

materiálů včetně lakoven od 10 000 do 500 000 m²/rok celkové plochy úprav; kapacita nynějšího záměru měla činit 106 000 m²/rok, proto bylo provedeno zjišťovací řízení.

48. Co se týče stavebního řešení, z části B 2.6 bod a) projektové dokumentace (Souhrnná technická zpráva, Základní charakteristika objektů, Stavební řešení) plyne, že „[u]místění linky bylo realizováno do stávajícího objektu. V požadovaném rozsahu se odstranila stávající betonová podlaha tl. 200 mm a vyhloubily se dvě podélné a jedna příčná rýha. Do nich se na vrstvu šterkodrti zbudovaly železobetonové konstrukce podlahových jímek pod technologii izolované proti pronikání zemní vlhkosti a s chemicky odolnou úpravou povrchu. Tyto jímky jsou cca 1 m hluboké, provedené ve spádu.“ Úpravy stávajícího objektu pro umístění linky alkalického zinkování jsou zřetelné z výkresu SO 01 zobrazujícího stavební úpravy včetně zeleně vyznačené linky (Půdorys – D.1.1.2, Řez A – A, B – B D.1.1.3). Nová linka alkalického zinkování a černění byla umístěna v přízemí objektu p. č. st. 117 po provedení patřičných úprav. Linka je součástí technologie strojírenské výroby a kovoobrábění provozovaných ve stávajícím areálu společnosti. Povrchové úpravy výrobků jsou prováděny galvanickým zinkováním s pasivací a utěsněním a černěním s konzervací [viz SO.01, D.1.1.1 Technická zpráva, Architektonicko-stavební řešení, bod a) účel objektu]. Z bodu b) zásady architektonického, funkčního a dispozičního a výtvarného řešení dále plyne, že „[v]nitřní prostory v 1. NP (původně označované jako dílny) se upraví vybouráním stěn na potřebné rozměry. Odstraní se stávající podlaha a pod její úrovní se zhotoví konstrukce jímek pod patřičnou technologii. Následně bude uvnitř objektu instalována kompletní technologie pro alkalické zinkování včetně obslužné plošiny. Vně objektu na p. č. 53/47 se provede železobetonový základ pod technologii chlazení a pod ocelovou konstrukci komínu VZT. Ta bude vyvedena z prostoru provozu linky alkalického zinkování.“ Co se týče technického a konstrukčního řešení objektu, z bodu d) dále plyne, že „[n]ěkolik stávajících stěn v prostoru dílen se vybourá. Nad nosnou stěnou mezi přípravnou a místností, kde bude umístěna zinkovací linka se uloží válcované ocelové I nosníky. Stěna se vybourá. V požadovaném rozsahu se odstraní stávající betonová podlaha tl. 200 mm a vyhloubí se dvě podélné a jedna příčná rýha. Do nich se na vrstvu šterkodrti zbudují izolované železobetonové podlahové jímky. Tyto jímky budou cca 1 m hluboké provedené ve spádu. Vyhotoví se jako nepropustné konstrukce s železobetonovým dnem a stěnami z betonových šalovacích tvárnic tl. 200 mm. Na zbývající ploše objektu se provede nová betonová podlaha. Ta bude zhotovena na zhutněné vrstvě šterku a vrstvě podkladního betonu navrchu opatřeného izolací proti pronikání zemní vlhkosti. V přípravně bude umístěn elektrorozvaděč. Po provedení stavebních úprav bude uvnitř objektu osazena technologie pro alkalické zinkování a ocelová obslužná plošina (součást samostatné dodávky). Technologická část je podrobně popsána v samostatné složce dokumentace.“ Z posudku statika z dubna 2015 je dále zřejmé, že „[v] průchodech automatické linky alkalického zinkování příčnými nosnými zdmi v 1. podlaží stávající budovy budou nad otvory osazeny překlady z ocelových válcovaných nosníků. Navržené ocelové profily pro vlastní konstrukci linky byly staticky posouzeny. Veškeré navržené profily staticky vyhovují a mohou být dle návrhu v celém rozsahu provedeny. Vzhledem k nedostatku místa je potrubí VZT navrženo jako zavěšené na ocelové konzoly v obvodových zdech. Vzhledem k nízké hmotnosti potrubí toto řešení staticky vyhovuje. Horní kotevní šroub u každé konzoly bude protažen přes celou tloušťku obvodové zdi a připevněn na kotevní plotnu na venkovním líci zdiva.“
49. Technická zpráva pro automatickou linku z 20. 7. 2015 vypracovaná PLASTIME.CHEMI s. r. o. z 20. 5. 2015, která je součástí projektové dokumentace, uvádí, že „[a]utomatická linka alkalického zinkování a černění je navržena jako dvouřadá s příčným převozem zboží a

převážecí vanou, dále s vyvážením a zavážením zboží na jednom konci linky a také s pracovištěm plnění bubnů a pracovištěm odstřeďování hromadného zboží. Na začátku a na konci linky jsou navrženy zásobní stojany pro odkládání závěsů nebo bubnů jako čekárna.“ Podle technické zprávy dodávka linky zahrnovala vanovou část linky včetně vanové sušky, příslušenství linky, technologické potrubní rozvody linky, nosnou ocelovou konstrukci van a dráhy dopravníků, manipulační portálové dopravníky, chladicí agregát zinkovacích van, odtahovou vzduchotechniku s ventilátorem, absorbér pro minimalizaci emisí, přívodní vzduchotechniku, galvanické zdroje pro zinkování a odmaštění, rozpouštěcí nádrže zinku mimo linku, elektroinstalaci a řídicí systém linky.

50. Odborné posouzení vlivu linky alkalického zinkování a černění na statiku objektu zpracovaného Ing. F. D., autorizovaným inženýrem pro statiku a dynamiku staveb, a Ing. O. M., autorizovaným inženýrem pozemních staveb, z 3. 5. 2021, jímž byl proveden důkaz při jednání dne 25. 1. 2023, potvrzuje, že umístění linky do stávající haly vyžadovalo zásah do nosných konstrukcí. Byly provedeny nové podlahové konstrukce, stropní průvlaký a nosný cihelný pilíř (viz str. 7). *„Hlavní staticky náročnou konstrukcí bylo provedení dvou otvorů s š. 2800 mm a 2870 mm v příčné stěně o tl. 540 mm, včetně provedení průvlaků nad těmito otvory z ocelových I profilů pro průchod technologie automatické linky pro zinkování a černění. Uprostřed pod těmito průvlaký byl ponechán zděný pilíř 1000 x 540 mm pro uložení průvlaků.“* (str. 5 posouzení). Staticky nebyly zjištěny žádné poruchy.
51. Soud dále při jednání dne 25. 1. 2023 provedl dokazování Oznámením záměru podle § 6 zákona č. 100/2001 Sb. z listopadu 2014 ohledně záměru *„Automatická linka alkalického zinkování (závěs + buben) a černění a zneškodňovací stanice odpadních vod, M-KOVO s. r. o. Rantířov“*. Z něj mj. vyplývá, že odtahovou vzduchotechniku (VZT) *„od linky tvoří jedna páteřová odtahová větev s ventilátorem, a s následným vyústěním do komína. Páteřové sběrné potrubí je navrženo svařované, kruhového odstupňovaného průřezu v závislosti na odsávaném množství emisí. Odtahové potrubí je uloženo na zvýšené konstrukci podél zinkovací linky. Odsávání emisí nad hladinou lázní zajišťují odtahové rámy obdélníkového průřezu, uložené na obvodových lemech van. Napojení krabiceových odtahových rámu na páteřové sběrné potrubí je provedeno pomocí spirohadic. Průtok vzduchu v každém odtahovém rámu lze regulovat pomocí samostatné klapky.“* K přívodní vzduchotechnice linky pak oznámení uvádí, že *„přívodní VZT zahrnuje rozváděcí potrubí + klimatizační jednotku s obřevem vzduchu pomocí teplovodního registru. Výkon přívodní VZT je dimenzován na cca 85 % výkonu odtahové VZT, aby byl zajištěn podtlak v provozu a nedocházelo k šíření emisí do ostatních částí budovy. Umístění klimatizační jednotky bude do strojovny VZT. Sání vzduchu do klimatizační jednotky zajišťuje prostup ve stěně přes uzavírací klapku a filtraci a je chráněný protidešťovou žaluzií“* (viz str. 15 oznámení záměru). Při havárii vzduchotechniky – výpadku ventilátoru – je nezbytné zajistit okamžitě v ručním režimu vyjmutí zboží z lázní a zboží opláchnout. Tím se zamezí úniku škodlivých látek do ovzduší. Při poruše odsávání musí být výrobní proces přerušen až do doby odstranění závady a obsluha či údržba se nesmí v těchto prostorech zdržovat déle, než je nezbytně nutné. Dále zajistí nenucené větrání prostorů okny, vraty a podobně až do doby ochladnutí lázní. (viz str. 19).
52. Podle soudu projektová dokumentace z roku 2015 jasně svědčí o tom, že umístění linky si vyžádalo značné zásahy do stávající stavby na pozemku p. č. 117 v k. ú. Rantířov, i do jejích nosných konstrukcí (odstranění betonových podlah, vyhloubení rýh pro

zabudování podlahových jímek, vybourání stěn, uložení válcových nosníků, vybudování průchodů skrz nosné zdi, zavěšení potrubí vzduchotechniky na obvodové zdi atd.). O zásazích do statiky objektu při umisťování linky svědčí rovněž str. 5 a 7 odborného posouzení z roku 2021. Dále je nepochybné, že pro zajištění provozu (funkčnosti) je stěžejní pevné konstrukční propojení linky s budovou, v níž je umístěna. Co se týče odtahové vzduchotechniky, podle projektové dokumentace, oznámení záměru z listopadu 2014 (zejm. strany 15 a 19) i podle výpovědí svědků je odtah vzduchotechniky zaústěn do zcela nového komína značné výšky, nikoliv do stávajícího komína od kotle na vytápění, jak tvrdila osoba zúčastněná na řízení. Ani z projektu zateplení předloženého osobou zúčastněnou na řízení zpracovaného v květnu 2015 neplyne, že by součástí projektu zateplení měla být výstavba nového komína (viz nákresy na č. l. 299-301 spisu). Komín odtahové vzduchotechniky tak je novou stavbou, která je neoddelitelně propojena se stávající stavbou (viz např. fotografie na č. l. 307 nebo 280-281). Potrubí přírodní vzduchotechniky je zavěšené na ocelové konzoly v obvodových zdech, což rovněž dokládá pevné propojení linky s budovou (viz posudek statika z dubna 2015, str. 15 Oznámení záměru). Rovněž chladicí agregát byl podle technické zprávy součástí dodávky automatické linky, klimatizační jednotka s ohřevem vzduchu pomocí teplovodního registru je umístěna do strojovny vzduchotechniky; sání vzduchu do ní je zajištěno prostupy ve stěně přes uzavírací klapku a filtraci a je chráněno protidešťovou žaluzií (viz str. 15 oznámení záměru). Vzhledem k tomu, že chladicí agregát je umístěn vně budovy, musí propojovací potrubí chlazení nutně vést i skrze vnější zeď (viz část D.1.1.1 projektové dokumentace, nebo fotografie na straně 307 spisu). Skutečnost, že k instalaci komína, resp. chladicího zařízení došlo v souvislosti s umístěním automatické linky do haly, vyplynula kromě projektové dokumentace rovněž z dokazování provedeného při jednání soudu. Svědci Š. a P. potvrdili, že k výstavbě komína došlo v souvislosti s výstavbou linky na přelomu let 2015 a 2016. O tom svědčí rovněž fotografie doložené žalobkyní na č. l. 279-281. Z kapitoly 3.9. Technické zprávy dále plyne, že galvanické zdroje mají být umístěny na vnitřní zdi budovy; i tato skutečnost svědčí o pevném propojení linky s budovou. Přívod vody, vzduchu a tepla k lince, resp. odvod odpadů je zajištěn skrze potrubí, což také dokládá propojení linky s budovou. Pevné spojení linky s budovou je dobře zřetelné z fotodokumentace připojené k posudku Ing. D. a Ing. M. z roku 2021, na níž je pozorovatelné konstrukční propojení linky se stávající budovou skrze příčné ocelové průvlaky, nebo vyvedení chlazení vzduchotechniky z budovy a konstrukce komínu vzduchotechniky, jakožto nedílných součástí automatické linky, na samostatných základech. Podstatný je podle soudu rovněž fakt, že samotná linka obsahuje prvky, které lze označit za nové stavební konstrukce [viz část D.1.1.1 bod b), podle něhož se vně objektu „provede železobetonový základ pod technologii chlazení a pod ocelovou konstrukci komínu VZT. Ta bude vyvedena z prostoru provozu linky alkalického zinkování.“].

53. Podle soudu byly jednotlivé části linky pomocí montážní technologie postupně spojovány s budovou, až vytvořily jeden funkční celek – linku alkalického zinkování a černění pevně propojenou s budovou, do níž byla umístěna. Jednotlivé části linky přitom nebyly složeny náhodně, nýbrž záměrně tak, aby vytvořily jeden celek schopný provozu v budově, se kterou je nedílně spjat. Bez pevného propojení s budovou totiž linka nemůže plnit svoji funkci. Linka tak podle soudu vyhovuje definici stavby obsažené v § 2 odst. 3 stavebního zákona, jak ji chápe judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 4. 5. 2016, č. j. 4 As78/2016-26, zmiňovaný osobou zúčastněnou na řízení).

54. Definice stavby obsažená v § 2 odst. 3 stavebního zákona je značně široká. Neplynou z ní žádné požadavky na velikost stavby, ani na technický způsob jejího provedení. Není určující, jak má být minimálně velká, z jakých materiálů či jakým konkrétním způsobem (technologií) má být provedena, aby byla považována za stavbu. Důležitý není ani způsob využití a doba trvání, stejně jako použité výrobky, materiály či konstrukce (přiměřeně viz POTĚŠIL, L. a kol. *Stavební zákon - komentář*. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016.). Podle okolností se stavbou rozumí i její část nebo změna dokončené stavby (§ 2 odst. 4 stavebního zákona). Soud umístění automatické linky do budovy, které doprovázely značné stavební úpravy, chápe jako změnu dokončené stavby ve smyslu § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona, tj. stavební úpravu, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. Stavební zásahy spojené s umístěním linky do budovy totiž byly podstatného charakteru (zásahy do pláště skrze průchody vzduchotechniky a chlazení, vybourání podlah a zdí kvůli umístění linky atd.), navíc vedly ke změně v užívání stavby podle § 126 stavebního zákona, *podle něhož lze stavbu užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v ohlášení stavby, ve veřejnoprávní smlouvě, v certifikátu autorizovaného inspektora, ve stavebním povolení, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu*. Taková změna v užívání přitom nebyla povolena písemným souhlasem stavebního úřadu.
55. Z projektové dokumentace a důkazů provedených při jednání je zřejmé, že bez pevného konstrukčního propojení automatické linky se stávající budovou by linka nemohla být funkční. Nejedná se o případ, o němž hovoří osoba zúčastněná na řízení, kdy se do haly doveze výrobní stroj a ten začne fungovat nezávisle na budově, do níž je umístěn. O lince totiž nelze uvažovat bez propojovacích prvků zajišťujících její funkčnost. Pro provoz linky je v nynějším případě nezbytné její pevné konstrukční propojení s budovou skrze vzduchotechniku, chlazení, umístění galvanických zdrojů a skrze potrubí. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, zda by tatáž linka v jiné výrobní hale údajně mohla fungovat bez těchto propojovacích prvků. Soud totiž posuzuje případ automatické linky umístěné na pozemku p. č. st. 117 v k. ú. Rantířov, nikoliv případ jiný, hypotetický. Navíc jak bylo vysvětleno výše, i samotná linka obsahuje prvky, které lze označit za nové stavební konstrukce (komín, chladicí agregát). Soud tak uzavírá, že v daném případě bylo na základě provedených důkazů prokázáno, že v souvislosti s umístěním linky došlo ke změně stávající stavby, resp. ke stavebním úpravám stávající budovy ve smyslu § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona. Vzhledem k tomu, že linka je s provedenými úpravami konstrukčně spjata, je nedílnou součástí těchto stavebních úprav. Zde soud podpůrně vycházel ze závěrů rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 9. 2012, č. j. 29 A 55/2011-86, v němž bylo posuzováno, zda lakovací a sušící kabina je stavbou ve smyslu stavebního zákona. V citovaném rozsudku soud dospěl k závěru, že kabina je stavbou, kterou je možné v řízení podle § 129 stavebního zákona odstranit, přičemž zde zdůraznil zejména konstrukční propojení kabiny se stavbou zastřešené manipulační plochy (komínem pro odtah spalin a vzduchotechnickým zařízením odtahu; bod 42 rozsudku). I v nynějším případě pevné konstrukční propojení linky se stávající stavbou bylo stěžejním důvodem pro závěr, že nyní posuzovaná linka je stavbou, resp. součástí změny stavby, u níž lze nařídit její odstranění.
56. Tvrzení osoby zúčastněné na řízení, že budova byla již v 60. letech minulého století užívána jako galvanovna, nebylo v řízení prokázáno. Nebylo totiž předloženo žádné úřední povolení dokládající tuto skutečnost, které jediné mohlo rozsah uděleného povolení doložit. Naopak ostatní důkazy shromážděné v řízení svědčily o skutečnosti, že

v době převodu majetku na osobu zúčastněnou netvořily součást majetku stroje či zařízení určené ke galvanování kovů (viz např. kupní smlouva z roku 1991 nebo prohlášení vkladatele z 20. 11. 1997). Navíc jak správně poznamenala žalobkyně, soud již v rozsudku č. j. 30 A 116/2017-346 uzavřel, že umístění automatické linky představovalo změnu v dosavadním způsobu užívání.

57. Za účelovou považuje soud argumentaci osoby zúčastněné, že nelze přihlížet k její původní žádosti o dodatečné povolení z roku 2015, neboť ta byla ovlivněna nesprávným právním názorem stavebního úřadu o tom, že stavba vyžaduje stavební povolení. Žádost o dodatečné povolení i k ní předložená projektová dokumentace byla podána stavebníkem z jeho vlastní vůle v návaznosti na závěry zjišťovacího řízení, v němž byly zkoumány vlivy linky na okolí. Soud proto nevidí důvod, proč by z daných dokumentů nebylo možné v řízení vycházet. Nepřípadné tak je rovněž tvrzení, že linka nemůže mít žádné vlivy na okolí. Tyto vlivy na okolí byly dotčenými orgány podrobně zkoumány, o čemž svědčí závazná stanoviska obsažená ve správním spise.
58. Soud nezpochybňuje tvrzení osoby zúčastněné na řízení doložené posudkem Ing. D. a Ing. M., že provoz linky nemá negativní vliv na statiku objektu. Tento závěr však pro nynější řízení nebyl nijak významný. Podstatou řešeného případu totiž bylo, zda lze na linku v kontextu všech skutkových okolností věci nahlížet jako na stavbu. Tuto otázku z výše vyložených důvodů soud posoudil kladně (viz zejm. body 52 až 55 shora).
59. K tvrzení žalovaného, že žaloba je nedůvodná, neboť v současnosti je již řízení o odstranění stavby v žalobkyní požadovaném rozsahu zahájeno, neobstojí. Žalobkyně totiž právě v reakci na zahájení řízení dne 11. 2. 2022 žalovaným po vrácení věci soudu v důsledku zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu změnila svoji zásahovou žalobu ze záporní na deklaratorní. Nově se tak soud zabýval posouzením, zda v době podání žaloby (tj. ke dni 20. 4. 2021) postupoval stavební úřad v rozporu se zákonem, pokud řízení o odstranění stavby v žalobkyní požadovaném rozsahu nezahajoval (viz bod 1 rozsudku). Nepřípadné je rovněž tvrzení osoby zúčastněné na řízení o nemožnosti deklarace nezákonného zásahu soudem, bylo-li žalobkyní postupem žalovaného vyhověno. Oproti žalobám na ochranu proti nečinnosti (které zástupce osoby zúčastněné na řízení při jednání dne 25. 1. 2023 zmiňoval), u nichž odstranění nečinnosti v průběhu soudního řízení vede skutečně k zamítnutí žaloby pro nedůvodnost, u žalob na ochranu před nezákonným zásahem soudní řád správní v § 87 výslovně připouští možnost podání žalob jak proti zásahům trvajícím, tak žalob deklaratorních proti zásahům, které již skončily. Trvání žalobkyně na podané žalobě i poté, co bylo žalovaným řízení o odstranění stavby v žalobkyní požadovaném rozsahu dne 11. 2. 2022 zahájeno, tak nelze vnímat jako šikanózní či zneužívající jednání. Jedná se o výkon práva v mezích daných soudním řádem správním.
60. Jak již soud poznamenal v rozsudku č. j. 30 A 49/2021-119, nezákonný zásah byl formulován podle obsahu žaloby (i s přihlédnutím k doplnění argumentace v replice), podle něhož je zřejmé, že stavbou, u níž žalobkyně požadovala zahájit řízení podle § 129 stavebního zákona, je automatická linka, nikoliv zneškodňovací stanice odpadních vod. Ze správního spisu je totiž zřejmé, že stavba „Automatická linka alkalického zinkování a černění a zneškodňovací stanice odpadních vod, objekt SO.02 – Neutralizační stanice – technologické zařízení“ byla dodatečně povolena jako vodní dílo rozhodnutím Magistrátu města Jihlavy, odborem životního prostředí, dne 2. 5. 2017, č. j. MMJ/OŽP/5463582017-

Saz. Soud proto při formulaci výroku petit žalobkyně upravil, aby lépe odpovídal okolnostem projednávaného případu.

VII. Závěr a náklady řízení

61. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že postup stavebního úřadu byl v době podání žaloby nezákonným zásahem (výrok I.). Řízení o odstranění stavby zahrnující jak stavební úpravy, tak automatickou linku jako takovou, bylo žalovaným zahájeno až dne 11. 2. 2022 pod sp. zn. MMJ/SÚ/3441/2022. Soud proto určil, že v době podání žaloby byl postup žalovaného nezákonným zásahem.
62. Žalobkyně dosáhla v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Náklady řízení žalobkyně tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a náhrada nákladů řízení zástupce žalobkyně. Odměna zástupce žalobkyně a náhrada jeho hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Zástupce žalobkyně učinil ve věci 13 úkonů právní služby [převzetí a příprava zastoupení, vyjádření před Nejvyšším správním soudem ke kasační stížnosti žalovaného ze 14. 2. 2022, vyjádření ke kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení ze dne 16. 3. 2022, vyjádření ze dne 29. 3. 2022, vyjádření ze dne 19. 4. 2022, vyjádření ze 7. 6. 2022, vyjádření v řízení před krajským soudem ze dne 12. 9. 2022, vyjádření ze 31. 10. 2022, účast u jednání soudu dne 28. 11. 2022 (2 úkony), vyjádření ze 6. 12. 2022, vyjádření ze 12. 12. 2022, účast u jednání dne 25. 1. 2023] ve výši $13 \times 3\,100$ Kč [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) advokátního tarifu] a třináct režijních paušálů s těmito úkony spojenými dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu 13×300 Kč; celkem tedy 44 200 Kč. Dále soud přiznal zástupci žalobkyně náhradu za promeškaný čas v souvislosti s cestou zástupce žalobkyně k jednáním soudu ve dnech 28. 11. 2022 a 25. 1. 2023 (Jihlava – Brno a zpět) dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu za každou započatou půlhodinu ve výši $2 \times 6 \times 100$ Kč, tj. 1200 Kč, a náhradu cestovních výdajů vozidlem RZ 5J2 8660 (technický průkaz doložen) ve výši 1 375 Kč (za jednání dne 28. 11. 2022) a 1 434 Kč (za jednání dne 25. 1. 2023). Celkem tedy byla žalobkyni vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 50 209 Kč. K zaplacení této částky soud určil přiměřenou lhůtu.
63. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost. Neshledal rovněž důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejích dalších nákladů řízení, jak požadoval při jednání zástupce osoby zúčastněné. Neztotožnil se s tvrzením jejího zástupce, že by fakticky osoba zúčastněná na řízení kvůli nepřítomnosti žalovaného ve věci hájila stanovisko žalovaného. Primárně jí jako stavebníkovi nepovolené stavby šlo v řízení o obranu jejích vlastních práv. Žalovaný se z účasti na jednání řádně a včas omluvil, k věci se vyjádřil písemně. Byť lze souhlasit s tím, že jeho opakovaná neúčast na jednáních soudu není standardní, soud v ní nespatřuje důvod hodný zvláštního zřetele pro přiznání náhrady nákladů řízení osobě zúčastněné na řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je kasační stížnost přípustná (§ 102 s. ř. s.) Nepřípustná je však taková kasační stížnost, na níž dopadají výluky z přípustnosti stanovené v § 104 s. ř. s.

Kasační stížnost lze podat ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. ledna 2023

Mgr. Milan Procházka.
předseda senátu